

Depresivní

Vojta Kidák Tomáško

Už mám zase deprese a proto lítám po lese se špagátem, nahatej a bos.

Připadám si jako brouk, co se na mě z trávy kouk, když nad hlavou mu začal zpívat kos.

O tom, že život přece nejsou jenom vrásky, i když se nám škuner potápí,
potom z hladu z radosti či z lásky, sezob brouka ať se netrápí.

Už mám zase deprese a proto lítám po lese, můj psychiatr říká, že jsem cvok.

Prej se žeru zbytečně a objednal mě ke slečně, přšelo a tak jsem cestou zmok.

Ta slečna měla kudrnatý vlasy, nabídla mi na zahřátí grog.
Voněla a měla dlouhý řasy a od maléru už byl jenom krok.

V pokojíčku nahoře, zapomněl jsem na hoře, a když mi řekla zhasni tak jsem zhas.

Pak se dvakrát pohnula a já starej bambula, neměl páru jak je drahej čas.

Se slečnou se smutek rychle ztrácí, její náruč byla pro mě lék,
jenže ráno chtěla čtyři tácy, tak nedivte se, že jsem s láskou sek.

A už mám zase deprese, a proto lítám po lese se špagátem, nahatej a bos.